

РЕШЕНИЕ №183

В ИМЕТО НА НАРОДА

гр. Перник, 29 юли 2011 г.

Административен съд - Перник, касационен състав, в публично съдебно заседание на тринадесети юли, две хиляди и единадесета година в състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Стефан Станчев

ЧЛЕНОВЕ: Е. Иванова

Слава Георгиева

при секретаря **Е.В.***** и в присъствието на представител на Окръжна прокуратура – Перник, **прокурор Цветков**, като разгледа докладваното от съдия **Иванова к.н.а.х.д. № 162 по описа за 2011 г.** на Административен съд - Перник, за да се произнесе, взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс (АПК), във връзка с чл. 63. ал. 1, изр. 2 от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Образувано е по касационна жалба на **Началника на Областен отдел “Контролна дейност – ДАИ” – Перник**, против решение № 189 от 22.03.2011 г., на Районен съд - Перник, постановено по н.а.х.д. № 1677 по описа на съда за 2010 г.

С атакуваното решение е отменено наказателно постановление №34-0000454 от 17.11.2010 г., на Началник Областен отдел „Контролна дейност – ДАИ“, гр. Перник, издадено срещу В.С.Н. ***. С отмененото НП отговорността на нарушителя е ангажирана за нарушение по чл.62, изречение първо от Наредба № 33/03.11.1999г. на МТ и на основание чл. 105 от Закона за автомобилните превози е наложено административно наказание „глоба“ в размер на 160(сто и шестдесет) лв.

В касационната жалба се твърди, че решението на Районен съд - Перник е неправилно и незаконосъобразно, тъй като касаторът в случая административнонаказващия орган е съобразил издаването на наказателното постановление с практика на Районен съд-Перник, по идентични казуси решени през 2007 г.

На това основание се прави искане да отмени решението на първата съдебна инстанция и да бъде потвърдено процесното НП.

Ответникът по касационната жалба - В.С.Н.***, редовно призован не се явява не изпраща представител и не изразява становище по оспорването.

Окръжна прокуратура - Перник, дава заключение, че жалбата е основателна.

Административен съд - Перник, като разгледа делото по реда на чл. 217 и сл. от АПК и прецени събраните по делото доказателства и доводите на страните, намира за установено от фактическа и правна страна следното:

Касационната жалба е процесуално допустима, подадена в срок и от страна в административнонаказателното производство, поради което се дължи нейното разглеждане по същество. Пред настоящата инстанция касаторът е представил доказателства за противоречива съдебна практика на Районен съд Перник.

Разгледана по същество жалбата е неоснователна.

В решението си Районен съд - Перник е възприел фактическите обстоятелства по делото, въз основа на данните внесени, чрез събиране на относимите и необходими за изясняване на случая писмени и гласни доказателства.

Въз основа на тях, от фактическа страна е установено, че на 15.10.2010 г. в гр. Перник, при извършена контролна проверка от служители на ОО на КД „ДАИ“ – Перник, В.С.Н.***, в качество водач на ППС, автобус “***”, собственост на фирма “Транс Експерас груп” ЕООД е извършвал специализиран превоз на пътници – 2 бр., без карти, удостоверяващи правото им да пътуват със специализиран превоз. За така констатираното нарушение е съставен АУАН, въз основа на който е издадено процесното НП. Нарушението е квалифицирано, като нарушение по чл.62 от Наредба №33 от 03.11.1999 г., на Министерство на транспорта и за него административния орган по чл. 105 от Закона за автомобилните превози е наложил наказание “глоба” в размер на 160 лева.

Районния съд е приел, че вмененото нарушение на чл.62 от Наредба №33 от 03.11.1999 г., на Министерство на транспорта следва да се квалифицира по чл. 94, ал.2 от ЗАвП, която разпоредба е специална по отношение на общата по чл.105 от ЗАвП и е приложима в случая. На това основание е отменил НП.

Настоящия съдебен състав споделя позицията на районния съд, като съображенията за това са следните:

Наложено е наказание на правно основание, което не съответства на приложимата санкционна правна норма е незаконосъобразно. За нарушение по чл. 62 от Наредба №33 от 03.11.1999 г., на Министерство на транспорта законодателят е предвидил специална санкционна норма в чл. 94 ал.2 от ЗАвП. В случая общата санкционна норма по чл.105 от ЗАвП е неприложима, защото тя е предназначена за случаи на нарушения, по които законодателят не е предвидил специално наказание.

Твърдението в касационната жалба, че при издаването на наказателното постановление административно наказващият орган се е ръководил от изоставена практика на първоинстанционен съд не е касационно основание по смисъла на чл. 348 от Наказателнопроцесуалния кодекс (НПК) във вр. с чл. 63, ал. 1 от ЗАНН. В тази връзка доводите наведени от жалбоподателя, че със създаването на противоречива или неправилна съдебна практика се затруднява дейността на контролните органи и администрацията следва да се отбележи, че задача на административнонаказващия орган е да издири санкционната правна норма, под която да подведе констатираното нарушение, така че правото на защита на наказаното лице да не бъде засегнато. Представената практика /2 бр.съдебни решения/ на Районен съд Перник не е минавала на касационна проверка и не може да е мотив за неправилно приложение на закона от страна на административнонаказващия орган.

Водим от горното и след извършената служебна проверка на основание чл. 218, ал. 2 от АПК, настоящият съдебен състав не констатира съществени пороци на атакувания съдебен акт относно неговата валидност, допустимост и съответствие с материалния закон, които да съставляват основания за отмяна или изменение. Поради

това решението на Районен съд – Перник, като правилно и законосъобразно следва да бъде оставено в сила, а касационната жалба отхвърлена като неоснователна.

Мотивиран така, **Административен съд - Перник**

Р Е Ш И:

ОСТАВЯ В СИЛА решение № 189/22.03.2011г., постановено по н.а.х.д. № 1677 по описа на Районен съд Перник за 2010 г.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ: /п/

ЧЛЕНОВЕ: 1./п/

2. /п/